

**КЛЮЧОВИ ИЗЯВЛЕНИЯ ЗА МЕЖДУНАРОДНАТА
КОНФЕРЕНЦИЯ ЗА СМЕСВАНЕ НА ДЕНЯ НА ВЪЗПОМЕНАНИЕТО 2026 Г.**

**Можем да навлезем в ново съживление, което ще сложи край на тази епоха,
като достигнем най-високия връх на божественото откровение,
като живеем живота на Богочовек,
и като участваме в небесното служение на Христос, пастирувайки стадото Му според Бог.**

**Най-високият връх на божественото откровение, дадено ни от Бога,
е откровението за вечната Божия икономика –
Бог става човек, а човекът става Бог.**

**Трябва да сътрудним с небесното служение на Христос,
за да пастируваме Божията църквата като Неговото стадо
за съграждането на Тялото Христово и едно ново съживление.**

**За да пастируваме според Бог,
трябва да станем едно с Бог,
да бъдем съставени с Бог, да живеем Бог, да изразяваме Бог,
да представляваме Бог и да служим на Бог.**

**Конспекти на Съобщенията за конференция за Деня на възпоменанието
22-25 май 2025 г.**

**Обща тема:
Голямата нужда от ново съживление**

Първо Съобщение

Да съдействаме с Господа за ново съживление, което ще сложи край на тази епоха

Четене от Писанията: Авак. 3:2; Деян. 26:19, 22; Мат. 14:19, 22-23; Фил. 1:19-22, 25;
Йоан 21:15-17

- I. Сред Божиите избрани винаги е имало стремеж да бъдат съживени – Авак. 3:2; Осия 6:2; Рим. 8:20-22; Пс. 119:25, 50, 107, 154; Йоан 6:57, 63; 2 Кор. 3:3, 6.**
- II. Можем да навлезем в ново съживление, като достигнем най-високия връх на божественото откровение, дадено ни от Бога – откровението за вечната Божия икономика (1 Тим. 1:3-4; 1 Кор. 9:17; Деян. 26:19, 22); Това е великият отговор на великия въпрос относно Божията цел при създаването на човека и в Неговото справяне с избрания Му народ (Бит. 1:26; Йов 10:13; вж. Еф. 3:9):**
  - A.** Тайната, скрита в Божието сърце, е вечната Божия икономика (1:10; 3:9; 1 Тим. 1:4), която е вечното намерение на Бог с желанието на сърцето Му да раздаде Себе Си в Своята Божествена Троица като Отец в Сина чрез Духа в избрания Си народ, за да бъде Той техния живот и природа, за да могат те да бъдат същите като Него като Неговия дубликат (Рим. 8:29; 1 Йоан 3:2), за да станат един организъм, Тялото Христово като новия човек (Еф. 2:15-16), за Божията пълнота, Божието изразяване (1:22-23; 3:19), което ще се завърши в Новия Йерусалим (Откр. 21:2 - 22:5).
  - B.** Бог да стане човек, за да може човекът да стане Бог по живот и природа, но не и в Божеството, за да се създаде и съгради Тялото Христово, което да завърши в Новия Йерусалим, е същността на цялата Библия, „диамантът“ в „кутията“ на Библията, вечната Божия икономика – Бит. 1:26; Йоан 12:24; Рим. 8:29:
    1. Бог стана човек чрез vyplъщение, като участва в човешката природа на човека; човекът става Бог в живота и природата, но не и в Божеството чрез преобразяване, като участва в Божията божествена природа – Йоан 1:14; 2 Кор. 3:18; Кол. 3:4; 2 Пет. 1:4; Фил. 2:5; Рим. 8:29; Евр. 2:10; Еф. 1:5; Рим. 8:19; 1 Йоан 3:2; Йоан 1:12-13.
    2. Тази божествено-човешка романтика е темата на цялата Библия, съдържанието на Божията икономика и тайната на цялата вселена – Откр. 1:1; 6:13; вж. Ав. 1:1; 2:4; Рим. 1:17:
      - a. Христос е божествен и човешки, а Неговият преобразен възлюбен е човешки и божествен; те са същите по живот и природа, съответстващи си свършено.
      - b. Триединният Бог, завършен като Съпруг, и тричастният човек, преобразен като Невястата, трябва да бъдат една двойка, един общ, велик Богочовек – Откр. 21:2, 9; 22:17а.

- В. Централното откровение за Бога и за Господното възстановяване е Бог да стане плът (Йоан 1:1, 14), плътта да стане животворящ Дух (1 Кор. 15:45б) и животворящият Дух да стане седмкратно усиления Дух (Откр. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6), за да съгради църквата (Мат. 16:18), която става Тялото Христово (Еф. 4:15-16) и завършва в Новия Йерусалим (Откр. 21:2, 9; 22:17а; вж. Бит. 2:22; Йоан 19:34).
- Г. Бог и човекът ще станат едно цяло и това едно цяло е смесването на божествената природа с човешката, което ще завърши в Новия Йерусалим като заключението на цялата Библия – Откр. 21:3, 22, 2, 9; вж. Лев. 2:4-5; Пс. 92:10.
- Д. „Надявам се, че светиите във всички църкви по цялата земя, особено съработниците и старейшините, ще видят това откровение и след това ще се надигнат, за да се помолят Бог да ни даде едно ново съживление – съживление, каквото никога не е било записано в историята“ – „Живот на 1 и 2 Летописи“, стр. 15.

III. Ако практикуваме живеенето на живота на Богочовек, който е реалността на Тялото Христово, спонтанно ще се съгради един съвкупен модел, модел, живеещ Божията икономика; този модел ще бъде най-голямото съживление в историята на църквата, което да върне Господа – Пс. 48:2 и бележка под линия 1; Откр. 3:12, 21:

- А. Бог има нужда от съвкупен народ, който да бъде издигнат чрез Неговата благодат чрез високия връх на божественото откровение, за да живее един живот според това откровение; съживлението е практиката, практичността на видението, което сме видели.
- Б. Последователите на Христос (Мат. 5:1; 28:19) бяха направени ученици чрез човешкия живот на Христос на земята, като модел на един богочовек – живеещ Бог, като се отричаше от Себе Си в човешката си природа (Йоан 5:19, 30), което коренно промени концепцията им за човека (Фил. 3:10; 1:21а).
- В. Нашият живот трябва да бъде копие, репродукция на модела на живота на Христос, първия богочовек – 1 Пет. 2:21; Мат. 11:28-29; Еф. 4:20-21; Йоан 17:4; 5:17; Фил. 1:19-22, 25.
- Г. Духът на живота и реалността, който беше вдъхнат в учениците, щеше да ги води към цялата реалност на това, което бяха наблюдавали от Господа, когато бяха с Него три години и половина – Йоан 16:13; 20:22:
  1. В началото на първото си богочовешко служение, Той е кръстен, за да изпълни цялата праведност, осъзнавайки, че според плътта Си (чонешката Си природа – 1:14; Рим. 1:3; 8:3), Той не става за нищо друго освен за смърт и погребение – Мат. 3:15-17.
  2. Той обучи учениците Си да се учат от Него (11:29) в чудото на нахранването на пет хиляди души с пет хляба и две риби; Неговото „поглеждане към небето“, за да благослови петте хляба и двете риби (14:19), показва, че Той осъзнава, че източникът на благословенията не е Той, пратеникът, а Отец, изпращащият (Йоан 10:30; 5:19, 30; 7:6, 8, 18).
  3. Господ не се задържа в резултата на чудото с тълпите, а се отдалечи от тях, за да бъде с Отца насаме на планината в молитва – Матей 14:22-23; Лука 6:12.

4. Господ живя живот на общение с Бога (Марк 1:35; Лука 5:16; 6:12; 9:28; Евр. 7:25), живеейки в присъствието на Бога непрестанно (Деян. 10:38в; Йоан 8:29; 16:32) и влизайки в контакт с хората, служейки им с Бога, за да ги въведе в юбилея на Божията новозаветна икономика (Лука 4:18-19; Евр. 8:2; вж. Бит. 14:18; Деяния 6:4).
5. Той беше човек, в когото Сатана, владетелят на света, нямаше нищо (никаква почва, никакъв шанс, никаква надежда, никаква възможност за каквото-и-да-било) – Йоан 14:30б, вж. Ст. 20; 2 Кор. 12:2а; Кол. 1:27; 2 Тим. 4:22; Йоан 3:6б; 4:23-24; 1 Йоан 5:4, 18.

Д. Единственият начин да живеем живота на Богочовек според Господния модел е да настроим цялото си същество според смесения ни дух, да ходим, да живеем и да съществуваме според смесения дух – Рим. 8:2, 4, 10, 6, 11, 16; 1 Кор. 6:17; Рим. 10:12; Гал. 5:25; Еф. 6:17-18; 1 Сол. 5:16-20; 1 Тим. 4:6-7; 2 Тим. 1:6-7.

Е. „Всички ние трябва да заявим, че искаме да живеем живота на богочовек. В крайна сметка, богочовеците ще бъдат победителите, победоносните, Сион в Йерусалим. Това ще донесе ново съживление, каквото никога не е било виждано в историята, и това ще сложи край на тази епоха“ – Животоизучаване на 1 и 2 Летописи, стр. 28.

IV. Можем да влезем в ново съживление, като участваме в небесното служение на Христос, за да храним Неговите агнета и да пасем Неговите овце, за да се грижим за Божие стадо, което е църквата, водеща до Тялото Христово; това означава да се съедини апостолското служение с небесното служение на Христос – Йоан 21:15-17; 1 Петрово 2:25; 5:1-4; Евр. 13:20-21; Откр. 1:12-13:

- А. Трябва да пасем хората според образа на Господ Исус в Неговото служение за осъществяване на вечната Божия икономика – Мат. 9:36; Йоан 10:11; Евр. 13:20; 1 Петрово. 5:4:
  1. Съдържанието на цялата Божия новозаветна икономика в Неговото пълно спасение е Христос като Човешкия Син, Който ни обгрижва, като ни изкупва от греха, осъществявайки Своето съдебно изкупление чрез Своята смърт (1 Тим. 1:15; Еф. 1:7), и Христос като Божия Син, Който ни подхранва, за да вложи божествения живот изобилно, осъществявайки Своето органично спасение в Своето възкресение (Йоан 10:10; 1 Кор. 15:45б; Еф. 5:29).
  2. Да нямаме любящото и прощаващо сърце на Отца и пастирския и търсещ дух на Спасителя, е причината за нашата безплодност – Лука 15:1-24.
  3. Трябва да обгрижваме хората (да ги правим щастливи и да ги караме да се чувстват приятно и удобно) в човешката природа на Исус (Мат. 9:10; Лука 7:34); трябва да подхранваме хората (да ги храним с всеобхватния Христос в Неговото служение от три етапа) в божествената природа на Христос – Мат. 24:45-47.
  4. Христос трябваше да мине през Самария, като нарочно се отклони към Сихар, за да спечели една неморална жена, като я направи щастлива, молейки я да Му даде нещо за пиене, за да я нахрани с течация Триединен Бог като реката от вода на живота – Йоан 4:3-14; Откр. 22:1.
  5. Като Този, Който е без грях, Той не осъди прелюбодейката, а я направи щастлива с цел опрощаване на греховете ѝ от съдебна страна и за освобождаване от греховете в органически аспект (Йоан 8:1-11, 32, 36); също така е важно да се отбележи, че първият, спасен от Христос чрез разпятието Му, беше разбойник, осъден на смърт (Лука 23:42-43).

6. Господ отиде в Йерихон само за да посети и спечели един човек – началникът на бирниците, и Неговата проповед беше едно пастируване (19:1-10); Той също ке погрижи за родителите, като положи ръце върху децата им (Мат. 19:13-15).
- Б. Трябва да пасем хората според примера на апостол Павел, който пасеше светиите като кърмачка и увещаващ баща, за да се грижи за Божието стадо – 1 Сол. 2:7-8, 11-12; 1 Тим. 1:16; Деян. 20:28:
1. Павел пасеше светиите в Ефес, като ги поучаваше „пред всички и от къща на къща“ (ст. 20) и като увещаваше всеки един от светиите със сълзи в продължение на три години (ст. 31, 19), като им е изявявал цялата Божия воля (ст. 27).
  2. Павел имаше дълбока загриженост за вярващите (2 Кор. 7:2-7; Фил. 7, 12) и слизаше до нивото на слабите, за да може да ги спечели (2 Кор. 11:28-29; 1 Кор. 9:22; вж. Мат. 12:20).
  3. Той беше готов да похарчи това, което имаше, говорейки за притежанията си, и да похарчи това, което беше, говорейки за съществуването си, заради светиите (2 Кор. 12:15); той беше принос за възлияние, едно с Христос като винопроизводител, пожертвайки себе си за наслаждението на другите на Христос (Фил. 2:17; Съд. 9:13; Еф. 3:2).
  4. Павел ходеше чрез Духа, за да почита Бога, за да може да служи чрез Духа с цел да почете човека – 2 Кор. 3:3, 6, 8; Гал. 5:16, 25; Съд. 9:9.
  5. В своето учение Павел посочва, че църквата е дом за отглеждане на хората, болница за тяхното изцеление и възстановяване, и училище за тяхното обучение и съграждане – Еф. 2:19; 1 Сол. 5:14; 1 Кор. 14:31.
  6. Той разкрива, че любовта е най-превъзходния начин да бъдем всичко и да правим всичко за съграждането на Тялото Христово – 8:1; 12:31; 13:4-8а; Еф. 1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2; 6:24; Откр. 2:4-5; Кол. 1:18б; 1 Сол. 1:3.у
- В. „Надявам се, че ще има истинско съживление сред нас, като поемем това бреме на пастируването. Ако всички църкви поемат това учение, за да участват в чудесното пастируване на Христос, ще има голямо съживление във възстановяването“ – Събрани съчинения на Уитнес Лий, 1994–1997, том 5, „Жизнените групи“, стр. 92.

Второ Съобщение
Да достигнем до най-високия връх на Божественото откровение

Четене от Писанията: 1 Тим. 1:4; Еф. 1:10; 3:9; Рим. 1:3-4

I. Най-високият връх на божественото откровение, дадено ни от Бог, е откровението за вечната Божия икономика – Бог стана човек, за да може човекът да стане Бог по живот и природа, но не и в Божеството:

А. Цялата Библия, която е обяснението на вечната Божия икономика, е автобиографията на Триединния Бог, видяна в двата раздела на вечността и на моста на времето:

1. Триединният Бог дойде от вечността във времето със Своята божественост, за да влезе в човечеството, за да стане въплътеният Бог за Неговото директно движение в човека, видяно в четирите евангелия, за осъществяване на Неговото юридическо изкупление – ст. 4, 29.
2. Във възкресение Той стана съставният Бог, „преработеният“ Бог, всеобхватният, животворящ Дух, видян в Деянията и Посланията, за осъществяване на органичното спасение – ст. 32, 42; 1 Кор. 15:45б; Фил. 1:19.
3. В бъдещата вечност Той ще бъде съвкупният Бог, Новият Йерусалим, както е показано в Откровение 21 и 22.
4. За всеобщото, богочовешко съединение на преработения и завършен Триединен Бог с новородените, преобразени и прославени вярващи е целта на вечната Божия икономика – Йоан 1:51; Откр. 21:3, 22.
5. Централното откровение за Бог и Господното възстановяване е Бог, ставащ плът, плътта да стане животворящият Дух, ставащ седемкратно усиления Дух, за да изгради църквата, която става Тялото Христово и завършва в Новия Йерусалим.

Б. Бог да стане в човек, за да може човекът да стане Бог по живот и природа, но не и в Божеството, е същността на цялата Библия, „диамантът“ в „кутията“ на Библията, вечната Божия икономика – Бит. 1:26; Йоан 12:24; Рим. 8:29:

1. Бог стана човек чрез въплъщение, като участва в човешката природа на човека; човекът става Бог чрез преобразяване, като участва в божествената природа на Бог:
  - а. Участвайки в Божия живот – Йоан 3:15; Кол. 3:4.
  - б. Участвайки в Божията природа – Еф. 1:4; 2 Пет. 1:4.
  - в. Участвайки в Божия ум – Еф. 4:23; Фил. 2:5.
  - г. Участвайки в Божието същество – 2 Кор. 3:18б; Еф. 3:8.
  - д. Участвайки в Божия образ – 2 Кор. 3:18а; Рим. 8:29.
  - е. Участвайки в Божията слава – Рим. 8:30; Евр. 2:10.
  - ж. Участвайки в Божието синовство – Еф. 1:5; Рим. 8:23.
  - з. Участвайки в Божието проявление – Рим. 8:19.
  - и. Носейки Божието подобие – 1 Йоан 3:2.
  - й. Бивайки Божествен вид – Божият вид – Йоан 1:12; Рим. 8:14, 16.
2. Тази божествено-човешка романтика е темата на цялата Библия, съдържанието на Божието дело и тайната на цялата вселена – П. П. 1:1; 6:13.

II. Върхът на божественото откровение – „диамантът“ в „кутията“ на Библията – е откровението, че в Христос Бог е станал човек, за да може човекът да стане Бог по живот и природа, но не и в Божеството – 2 Царе 7:12-14а; Рим. 1:3-4; Еф. 3:17а:

- А. „Бог да стане човек и човекът да стане Бог“ е Божията икономика – 1 Тим. 1:4.
- Б. Божията вечна икономика е да направи човека същият като Него по живот и природа, но не и в Божеството, и да направи Себе Си едно с човека и човекът едно с Него, като по този начин бъде разширен и увеличен в Неговото изражение, така че всички Негови божествени качества да могат да бъдат изразени в човешки добродетели – Еф. 3:9; 1:10:
  1. Божието добро желание е да бъде едно с човека и да направи човека същият като Него по животи природа, но не и в Божеството – стихове 5, 9.
  2. Бог стана човек, за да осъществи масовото възпроизвеждане на Себе Си и по този начин да произведе един нов вид – богочовешки вид – Йоан 1:1, 14; 12:24.
- В. За изпълнението на Божията икономика, ние се нуждаем Бог да вгради Себе Си в Христос в нас като наш живот, наша природа и наш състав, за да ни направи Бог по живот и природа, но не и в Божеството – Еф. 3:17а; Кол. 3:4
- Г. Бог стана човек чрез vyplъщение, човекът стана Бог чрез новораждане, освещаване, обновяване, преобразяване, съобразяване и прославяне – Йоан 3:5-6; 1; 12-13; Рим. 6:19, 22; 12:2; 8:29-30.

III. Само чрез Божието ставане на човек, за да направи човека Бог, може да бъде създадено Тялото Христово; тази точка е най-високата точка на видението, дадено ни от Бога – ст. 3; 1:3-4; 8:14; 12:4-5:

- А. Бог стана човек, за да направи човека Бог, за да може да създаде Тялото Христово – организма на Триединния Бог, чието крайно проявление е Новият Йерусалим – Еф. 1:22-23; 4:4-6; Откр. 21:2. 9-10.
- Б. Библията ни показва как човек може да стане Бог, да има живот на Богочовек и по този начин да стане Божият организъм – Рим. 1:3-4; 12:4-5:
  1. Този организъм е Бог, който се съединява и смесва с човека, за да направи човека Бог.
  2. Резултатът от това Бог да стане човек и човекът да стане Бог е един организъм; този организъм е Тялото Христово – съюзът и смесването на Бог с човека – Еф. 4:4-6, 12.
- В. Бог изпрати Сина Си да стане човек и да живее богочовешки живот чрез божествения живот; такава живеене се изразява в един универсален човек, който е точно същият като Него – един съвкупен човек, живеещ богочовешки живот чрез божествения живот – Рим. 8:3; 12:4-5.
- Г. Реалността на Тялото Христово е съединяването и смесването на Бог с човека, за да се изживее един съвкупен богочовек – Еф. 4:4-6, 24.

Трето Съобщение
Богочовекът, живеещ за ново съживление

Четене от Писанията: Лев. 1:3, 9; 6:8-13; Йоан 21:15-17; 1 Йоан 3:14; 5:1; 2:6; 4:17; Гал. 6:2-3;
Рим. 8:2

I. Желанието на Божието сърце е „реалността е... в Исус“ (Еф. 4:21), реалното състояние на богочовешкия живот на Исус, както е записано в четирите Евангелия, да бъде дублирано в многото части на Христовото Тяло от Духа на реалността, за да стане реалността на Христовото Тяло, най-високият връх в Божията икономика, за ново съживление (ст. 20-24):

- А. Четирите евангелия показват модела на живота, който Бог желае, калъпът на живота, която може да задоволи Бог и да изпълни Неговата цел; Исус живя живот, в който прави всичко в Бога, с Бога и за Бога; Бог беше в Неговия живот и Той беше едно с Бога; това се има предвид под „реалността е в Исус“; да познаваме Христос, такава каквато е реалността в Исус, означава да бъдем оформени по образа на Христос, да бъдем съобразени с образа на Христос – Рим. 8:28-29; Еф. 4:20-21.
- Б. Ние сме усъвършенствани от Господа, за да бъдем богочовеци, живеещи божествения живот, като се отричаме от природния си живот според модела на Христос като първия богочовек – Мат. 11:29а; 17:56; 1 Пет. 2:21:
1. В живота Си на земята Той създаде образец, както е разкрито в четирите Евангелия; след това Той беше разпнат и възкръсна, за да стане животворящият Дух, за да може да влезе в нас, за да бъде нашият живот; ние се учим от Него според Неговия пример, не чрез нашия природен живот, а чрез Него като наш живот във възкресение – 1 Кор. 15:45б; Кол. 3:4.
  2. Християнският ни живот е живот в Христос, а също и живот на Христос в нас; ние сме в Христос като калъпа, а Той е в нас като нашия живот; по този начин ние научаваме Христос, като реалността е в Исус; тази реалност е реалността на Тялото Христово – 1 Кор. 1:30; 2 Кор. 5:17; 12:2а; Кол. 1:27; Гал. 2:20; Рим. 8:10.
- В. Като обичаме Господа, свързваме се с Него и Му се молим, ние автоматично Го живеем според калъпа, формата, модела, описани в Евангелията; по този начин ние сме оформени, съобразени с образа на този калъп – това означава да научим Христос – Мат. 11:29; Рим. 8:29.
- Г. Когато живеем в смесения дух, ние научаваме Христос според реалността в Исус чрез Духа на реалността; ние се учим от Него като нашия модел, така че Неговата биография да стане наша история; Животът на Тялото Христово като новия човек трябва да бъде точно същото като живота на Исус, разкрито в Евангелията – Гал. 6:17-18; Рим. 1:1, 9; Еф. 4:20-24; Фил. 2:5; Мат. 11:29; 1 Петр. 2:21.
- Д. Целта на Бог в изпращането на Господ Исус да стане човек, беше Той да живее богочовешки живот чрез божествения живот; когато ние Го ядем, ние живеем заради на Него, за да станем един универсален велик човек, който е точно същият като Него – човек, живеещ един богочовешки живот чрез божествения живот – Плач. Ер. 3:22-24, 55-56; Откр. 2:4, 7; Йоан 6:57, 63; Ер. 15:16; Еф. 6:17-18; Пс. 119:15.

II. Единственият живот, който е угоден на Бога, е животът, който е повторение на живота, който Христос живя на земята; това е живот, който преживява Христос в Неговите преживявания като всеизгарянето – Лев. 1:9; Йоан 8:29; 2 Кор. 5:9:

- А. Всеизгарянето символизира Христос, който живее живот, който е абсолютно за Бога и за Божието удовлетворение; всеизгарянето също символизира Христос в това, че Той е животът, който позволява на Божиите хора да имат такова живеене – Лев. 1:3; Числа 28:2-3; Йоан 5:30; 6:38; 8:29; Евр. 10:5-10.
- Б. Думата, преведена като „всеизгаряне“, означава нещо, което се възнася; това възнасяне се отнася до Христос (Лев. 1:3, 10, 14); единственото нещо, което може да се възнесе към Бога от земята, е животът, живян от Христос, защото Той е единствената личност, която живее един живот, който е абсолютно за Бога (Йоан 6:38).
- В. Всеизгарянето беше „благоухание за Господа“ (Лев. 1:9); еврейските думи, преведени като „благоухание“, буквално означават „аромат на покой или удовлетворение“; благоуханието е аромат, който носи удовлетворение, мир и почивка; такова благоухание е наслаждение за Бога.
- Г. Животът на Христос в нас е реалността на всеизгарянето – това е живот на послушание, живот на подчинение и живот на пълна зависимост от Бога според принципа на дървото на живота – Фил. 2:8; Йоан 5:19, 30; Евр. 5:8; 10:7:
1. Действието на човека самостоятелно и независимо, отделно от и извън Бога, е грях; Бог иска да действаме според Неговите насоки във всичко – Пс. 40:7-8; 1 Йоан 3:4.
  2. „Лука 18:17 „Истина ви казвам: който не приеме Божието царство като дете, той никак няма да влезе в него.“ Бог иска да бъдем като малко дете през цялото време, защото иска да зависим от Него през цялото време; самоувереността е враг на зависимостта от Бога.
- Д. Полагайки ръце върху Христос като нашата жертва за всеизгаряне чрез подобаваща молитва, ние се свързваме с Него и Той и ние ставаме едно; докато Христос живее в нас, Той повтаря в нас живота, който е живял на земята, живота на жертвата за всеизгаряне жертва. – Лев. 1:4; 1 Кор. 6:17; Гал. 2:20.
- Е. В такъв съюз, в такова отъждествяване, всички наши слабости, недостатъци и грешки са поети от Него и всичките Му добродетели стават наши – 2 Кор. 5:21; Гал. 2:20а.
- Ж. Трябва да позволим на Господ да ни изгори, за да можем да бъдем непрестанна жертва за всеизгаряне, за да горим другите и да бъдем превърнати в пепел, за да станем Новият Йерусалим за Божието изражение – Пс. 20:3; Лев. 1:16; 6:8-13; 1 Кор. 3:12а; Откр. 3:12; 21:2, 10-11, 18-21:
1. Пепелта обозначава Христос, сведен до нищо; тъй като ние сме едно с Христос, който е бил сведен до пепел, ние също сме сведени до пепел, тоест, доведени до нищо, до нула – Марк 9:12; Ис. 53:3; 1 Кор. 1:28; 2 Кор. 12:11.
  2. Колкото повече се отъждествяваме с Христос в Неговата смърт, толкова повече ще осъзнаваме, че сме се превърнали в купчина пепел; когато станем пепел, ние вече не сме физическа личност; вместо това сме личност, която е била разпната, свършена и изгорена – Гал. 2:20а.
3. Поставянето на пепелта от източната страна на олтара, страната на изгрева, е алузия за възкресението – Лев. 1:16; Йоан 11:25; Фил. 3:10-11; 2 Кор. 1:9:
1. С Христос като жертвата за всеизгаряне, пепелта не е край – тя е началото; пепелта обозначава, че Христос е бил умъртвен, но изтокът обозначава възкресение – Марк 9:31.
  2. Колкото повече се превръщаме в пепел в Христос, толкова повече ще бъдем поставяни на изток, а на изток ще имаме уверението, че слънцето ще изгрее и че ще преживяваме изгрева на възкресението – Фил. 3:10-11.

И. В крайна сметка пепелта ще стане Новият Йерусалим – Откр. 3:12; 21:2, 10-11:

1. Христовата смърт ни довежда до край, превръща ни в пепел и във възкресение пепелта се превръща в скъпоценни материали за Божието съграждане – 1 Кор. 3:9б, 12а.
2. Когато сме доведени до пепел, ние сме въведени в преобразяването на Триединния Бог, за да станем скъпоценните материали за съграждането на Новия Йерусалим – Рим. 12:1-2; 2 Кор. 3:18; Откр. 21:18-21.

III. При осъществяването на Божието новозаветно служение, Господ Исус, като реалността на всеизгарянето, не направи нищо от Себе Си (Йоан 5:19), не извършваше Своето дело (4:34; 17:4), не говореше Своето слово (14:10, 24), правеше всичко не по Своята воля (5:30) и не търсеше Своята собствена слава (7:18); Той никога не беше разочарован, защото беше доволен само с Бог (Ис. 42:4; 50:4-5; 53:2а; вж. Йоан 4:13-14; 6:15; Марк 9:7-8):

- А. Животът на Господа беше Неговото дело, Неговото движение и Неговото служение; Неговото дело беше Неговият живот, а Неговото движение беше Неговото същество; при Него нямаше разлика между Неговият живот, Неговото дело, Неговото движение и Неговото служение; Господ Исус живееше Своето служение – вж. Лука 22:26-27; Йоан 10:10б; 1 Кор. 15:45б; 1 Йоан 5:16а; 2 Кор. 3:6; Фил. 1:25.
- Б. Господ Исус беше човек на молитвата; Той често отиваше на планината или се оттегляше на уединено място, за да се моли – Мат. 14:23; Марк 1:35; Лука 5:16; 6:12; 9:28.
- В. След чудото с нахранването на пет хиляди души, Той помоли учениците да Го оставят, за да може да има повече време да се моли насаме на Отца – Мат. 14:22-23:
  1. Застанал в позицията на човек (4:4), небесният Цар, като възлюбения Син на Отца (3:17), трябваше да се моли насаме на Своя Отец, който беше на небесата, за да може да бъде едно с Отца и Отца да бъде с Него във всичко, което правеше на земята за установяването на небесното царство.
  2. Той направи това не просто на едно пусто място, а на планината, оставяйки всички хора, дори учениците Си, за да може да бъде сам и да се свърже с Отца.
- Г. Тъй като беше човек на молитвата, който бе едно с Бога, Той никога не беше сам, защото Отец бе с Него; всеки момент Той виждаше лицето на Отца Си – Йоан 5:19; 16:32; Псалм 16:7-8; вж. 27:8.

IV. Когато пребъдваме в любовта, която е Самият Бог, любовта е „усъвършенствана в нас, за да имаме дръзновение в деня на съда, защото както е Той, така сме и ние в този свят“ (1 Йоан 4:17); Христос, като реалността на всеизгарянето, е живял в този свят живот на Бог като любов и сега е нашият живот, за да можем да живеем същия живот на любов в този свят и да бъдем същият като Него (3:14; 5:1; 2:6):

- А. Законът на Духа на живота в нашия дух е законът на Христос като законът на любовта (Рим. 8:2; Гал. 6:2); законът на любовта трябва да бъде материализирана от закона на Духа на живота, за да можем да носим бреметата един на друг; но ако сме изпълнени с гордост, няма да можем да носим бреметата на другите, защото се заблуждаваме, като мислим, че сме нещо, когато сме нищо (ст. 3).
- Б. Когато законът на любовта се активира в нас, ние автоматично и спонтанно ще бъдем пастири, които имат любящото и прощаващо сърце на нашия Бог Отец и пастируващия и търсещ дух на нашия Спасител Христос – Йоан 21:15-17; Лука 15:3-7.

- В. Когато законът на любовта се активира в нас, нашият труд в Господа е труд на любовта (1 Кор. 15:58; 1 Сол. 1:3), в който ние „подкрепяме слабите“ (Деян. 20:35) и „поддържаеме слабите“ (1 Сол. 5:14); слабите се отнасят до онези, които са слаби в духа си, или в душата, или в тялото си, или са слаби във вярата си (Рим. 14:1; 15:1).
- Г. След Своето възкресение, Господ пастируваше Петър и му повери да пасе агънцата и овцете Му; това е, за да се съчетае апостолското служение с небесното служение на Христос, което да се погрижи за Божието стадо, църквата, което води до съграждането на Тялото Христово, което да завърши в Новия Йерусалим за осъществяването на вечната Божия икономика – Йоан 21:15-17.

Четвърто Съобщение

Да живеем живота на Богочовек, живеейки в Божието царство като царството на Божествения вид

Четене от Писанията: Марк 1:15; Йоан 3:3, 5-6; 1:12-13; 2 Петр. 1:4; 1 Йоан 3:1

I. Тъй като сме родени от Бога, ние сме Божия вид; тоест, ние сме Бог по живот и природа, но не и в Божеството – Йоан 3:3, 5-8.

II. Богочовеците имат божественото право да участват в Божия вид – ст. 3, 5-6; 18:36.

III. Като вярващи в Христос, ние живеем живота на Богочовеци – Марк 1:15; Йоан 14:17б, 20; Рим. 8:9а, 10; Гал. 5:25 ч. сутринта:

А. В Христос Бог е бил устроен в човек, човекът е бил устроен в Бог, а Бог и човек са били смесени, за да станат едно цяло, което се нарича Богочовек – Мат. 1:21, 23; Лука 1:35; Тит 2:13; 1 Тим. 2:5.

Б. Богочовеците, Божиите синове, са дубликат и продължение на Христос, първият Богочовек – Йоан 12:24; Евр. 2:10; Рим. 8:29.

В. Богочовек е този, който е роден от Бога и участва в Божия живот и природа, като става едно с Бог в Неговия живот и природа и по този начин Го изразява – Йоан 1:12-13; 3:15; 2 Петр. 1:4; 1 Кор. 6:17.

Г. Богочовекът е устроен с Бог, имайки Бог за свой живот, природа и всичко; Богочовекът е човек, но все пак Бог, и Бог, но все пак човек – Еф. 3:16-17а.

Д. Човешкият живот на Христос беше един човек, живеещ Бог, за да изрази Божиите качества в човешките си добродетели, които бяха изпълнени, смесени и наситени с божествените качества – Лука 1:26-35; 7:11-17; 10:25-37; 19:1-10.

Е. Като възпроизвеждането и дублирането на първия Богочовек, ние трябва да живеем същия тип живот, който Той е живял:

1. Богочовешкият живот на Господа е създал модел за нашия богочовешки живот – да бъдем разпнати, за да живеем Бога, за да може Бог да се изрази в човечеството – Гал. 2:20.
2. Господ Исус не живееше живот, с който да се опитва да бъде духовен, свят и победоносен; Той живееше живот, който беше напълно в съответствие със и за Божията новозаветна икономика.
3. В четирите Евангелия виждаме Исус да живее живота на Богочовек, а в Деяния виждаме учениците също да живеят такъв живот.
4. Христос живя живот на страдание, страдащ живот; сега ние сме Негови партньори, живеещи същия начин на ; когато страдаме за Христос, нашите страдания се зачитат от Бог като страданията на Христос – Евр. 3:14.
5. Трябва да се отречем от себе си, да се съобразяваме със смъртта на Христос и да Го прославяме чрез изобилното снабдяване на Неговия Дух – Мат. 4:24; Фил. 3:10; 1:19-21а.
6. Този, който е живял живота на Богочовек, сега е Духът, живеещ в нас и чрез нас; трябва да отхвърлим самоусъвършенстването и изграждането на нашия природен човек и да не позволим на нищо друго освен на Него да ни изпълва и обзема, за да можем да Го живеем и да Го изразяваме лично и съвкупно в църквата, която е Неговото Тяло – Еф. 3:16-19; 1:22-23.

IV. Като вярващи в Христос, ние живеем в Божието царство – Рим. 14:17:

А. Божието царство е Самият Бог – Марк 1:15; Мат. 6:33.

Б. Божието царство е Бог в Христос, представляващ съвкупността от божествения живот с всичките му дейности – Йоан 11:25; 10:10б; 14:6.

- В. Божието царство е царството на божествения живот, така че този живот да може да се движи, да работи, да управлява и да направлява, за да може животът да осъществи целта си.
- Г. Божието царство е един организъм, съставен от Божия живот като царството на живота за Неговото управление, в което Той царува чрез живота Си и се изразява като Божествената Троица в божествения живот – 15:1-8, 16, 26.
- Д. Божието царство е сфера не само на божественото господство, но и на божествения вид, в което се намират всички божествени неща – 3:3, 5-6; 18:36:
1. В Йоан 3 царството Божие се отнася повече до Божия вид, отколкото до Божието царуване.
  2. Бог стана човек, за да влезе в човешкия вид, а човекът стана Бог по живота и природа, но не и в Божеството, за да влезе в царството на божествения вид – 1:1, 12-14; Рим. 8:3; 1:3-4.
  3. За да влезем в царството на божествения вид, трябва да се родим от Бог, за да имаме божествения живот и божествената природа – Йоан 1:12-13; 3:3, 5-6, 15; 2 Пет. 1:4:
    - а. Бог създаде човека не според човешкия вид, а по Свой образ и по Свое подобие, за да бъде Божият вид, Божият род – Бит. 1:26.
    - б. Вярващите, които са родени от Бог чрез новораждане, за да бъдат Негови деца по Неговия живот и природа, но не и в Неговото божество, са повече Божии, отколкото беше Адам – Йоан 1:12-13:
      - 1) Адам имаше само външния вид, без вътрешната реалност на божествения живот.
      - 2) Ние, вярващите в Христос и Божиите деца, имаме реалността на божествения живот и се преобразяваме и съобразяваме с Господния образ в цялото си същество – 2 Кор. 3:18; Рим. 12:2; 8:29.
      - 3) Нашето второ раждане, новораждането, ни накара да влезем в Божието царство, за да станем Божи вид – Йоан 3:3, 5-6.
      - 4) Ние сме били новородени, за да станем Божи вид; като Божии синове, ние сме Божи вид, Божи род – Рим. 8:19; Евр. 2:10.
      - 5) Всички Божии деца са в божественото царство на божествения вид – Йоан 1:12-13; 3:3, 5.
      - 6) Вярващите са богочовеци в божествения вид, тоест в Божието царство – 1 Йоан 3:1а; Йоан 3:5.
- Е. Ние живеем в Божието царство като царството на божествения живот чрез усещането за живота – Рим. 8:6.
- Ж. В църквата ние живеем в Божието царство днес; Римляни 14:17 е силно доказателство, че днешният църковен живот е царството.
- З. Когато упражняваме онази част от нас, която е новото творение – Самият Христос като елемента на Божието царство – ние живеем в Божието царство.
- И. Победителите ще наследят царството на Христос и на Бог, за да могат да влязат в проявлението на небесното царство – 2 Тим. 4:18.
- V. В Евангелието от Йоан виждаме много аспекти от живота на вярващите в сферата на божествения вид – 1:16; 15:4а, 9, 11; 4:23-24; 14:2, 20, 23; 17:22-24:**
- А. „От Неговата пълнота ние всички приехме, и благодат върху благодат“ – 1:16.
  - Б. „Водата, която Аз ще му дам, ще стане в него извор на вода, извираща за вечен живот“ – 4:14б.
  - В. „Който Ме яде, той ще живее заради Мене“ – 6:57б.

- Г. „Ако някой Ми служи, нека Ме последва; и където съм Аз, там ще бъде и Моят служител. Ако някой Ми служи, Отец ще го почете“ – 12:26.
- Д. „В дома на Отца Ми има много обиталища... Аз отивам да ви приготвя място“ – 14:2.
- Е. „В онзи ден ще познаете, че Аз съм в Отца Си, и вие в Мен, и Аз във вас“ — ст. 20.
- Ж. „Ако някой Ме люби, ще пази словото Ми, и Отец Ми ще го люби, и ще дойдем при него и ще направим жилище у него“ — ст. 23.
- З. „Пребъдвайте в Мен и Аз във вас“ — 15:4а.
- И. „Ако пребъдвате в Мен и думите Ми пребъдват във вас, искайте каквото и да желаете и ще ви бъде“ — ст. 7.
- Й. „Както Отец е възлюбил Мен, така и Аз възлюбих вас; пребъдвайте в любовта Ми“ — ст. 9.
- К. „Това ви говорих, за да бъде Моята радост във вас и вашата радост да бъде пълна“ — ст. 11.
- Л. „Това ви говорих, за да имате в Мен мир“; „Моят мир ви давам“ — 16:33а; 14:27б.
- М. „Отче свети, опази ги в името Си, което си Ми дал, за да бъдат едно, както сме Ние“ — 17:11б27
- Н. „Славата, която си Ми дал, Аз я дадох на тях, за да бъдат едно, както сме Ние едно“ — ст. 22.
- О. „Аз в тях и Ти в Мен, за да бъдат свършени в едно“ — ст. 23а.
- П. „Отче, желая и те да бъдат с Мен, където съм Аз, за да видят Моята слава“ — ст. 24а.

Пето Съобщение

Апостолското Служение в Сътрудничество с Христовото Небесно Служение да Пастирува Божията Църква като Негово Стадо за Изграждане на Тялото Христово и Ново Съживление

Четене от Писанията: Йоан 10:11, 16; 21:15-17;
1 Пет. 2:25; 5:4; Евр. 13:20; Отк. 1:13; 2:1, 7

I. Псалми от 22 до 24 са група псалми, разкриващи Христос от разпъването Му, през пастируването Му, до Неговото царуване в идващата епоха:

- A. Псалм 23, който се отнася до Христос като Пастир в Неговото възкресение и възнесение, е мостът между изкупителната смърт на Христос и Неговото възкресение, което създава църква в Псалм 22 и завръщането на Христос като Цар, който ще си възвърне цялата земя чрез църквата като Негово Тяло в Псалм 24.
- B. В небесното Си служение Христос е пастирува хората и ние трябва да Му сътрудничим, като ги пастируваме; ако това общение бъде прието от нас, ще има голямо съживление на земята, което ще върне Господа.

II. Йоан 21 разкрива апостолското служение в сътрудничество с небесното служение на Христос; това е изпълнението и завършването на Евангелието от Йоан:

- A. Евангелието от Йоан има двадесет и една глави, но всъщност завършва с глава 20.
- B. Цялата книга обхваща земното служение на Христос, започвайки с Неговото възплъщение като Божие Слово, за да стане човек в плът (1:14) и завършвайки с Неговото възкресение като последния Адам, за да стане животворящият Дух (20:22); следователно, глава 21 трябва да бъде приложение.
- B. Въпреки че е правилно да се каже това, по-съществено е да се каже, че Йоан 21 е изпълнението и завършването на Евангелието от Йоан; то завършва цялото Евангелие от Йоан, като показва, че небесното служение на Христос и служението на апостолите на земята си сътрудничат, за да осъществят Божията икономика.

III. В Йоан 10:10-11 и 16 Господ разкрива на учениците, че Той е добрият Пастир, който е дошъл, за да имат овцете живот в изобилие, и че има други овце (езичниците), които трябва да доведе, за да се присъединят към тях (еврейските вярващи), за да бъдат едно стадо (една църква) под един Пастир:

- A. Пастируването на Господа е било първо в Неговото земно служение – Мат. 9:36; вж. 10:1-6.
- B. Пастируването на Господа е второстепенно в Неговото небесно служение (1 Петрово 5:4), за да се грижи за Божията църква, произлизаща от Неговото Тяло.

IV. Господ е възложил на Петър да храни агънцата Му и да пасстирува овцете Му:

- A. Когато Господ останал с учениците Си след възкресението Си и преди възнесението Си, при едно от Своите явявания, Той възложил на Петър да храни агънцата Му и да пастирува овцете Му в Негово отсъствие, докато е на небесата – Йоан 21:15-17.
- B. Това е, за да се съчетае апостолското служение с небесното служение на Христос, за да се грижи за Божието стадо, което е църквата, произлизаща от Тялото Христово.
- B. По-късно, в книгата Деяния, Петър казва: „А ние ще постоянстваме в молитвата и в служението на словото“ (6:4); това е да сътрудничим с небесното служение на Христос за ходатайство (Еврей 7:25) и за служим с Бог на Неговия народ (8:2).

Г. Петър бил толкова впечатлен от това заръчване на Господа, че в първата си книга казва на вярващите, че са като овце, заблудени, но сега са се върнали при Пастира и Пазителя на душите си – 1 Петрово 2:25:

1. Христос обитава в нас, за да бъде нашият живот и всичко останало, но Той също така наблюдава състоянието и ситуацията на нашето вътрешно същество.
2. Той ни пастирува, като се грижи за благополучието на нашето вътрешно същество и като упражнява Своя надзор над състоянието на нашата душа, нашата истинска личност – вж. Евр. 13:17.

Д. Петър увещава старейшините да пасат Божието стадо сред тях, така че когато се яви Пастироначалник, те, верните старейшини, да получат неувяхващия венец на славата – 1 Петр. 5:1-4.

Е. Словото на Петър показва, че небесното служение на Христос е главно да пасе Божията църква като Негово стадо, което произлиза от Неговото Тяло.

V. Следните думи на апостол Павел също показват съчетаването на апостолското служение с небесното служение на Христос да се грижи за Божието стадо:

А. В Деяния 20:28 Павел каза на старейшините в Ефес: „Внимавайте за себе си и за цялото стадо, над което Светият Дух ви е поставил надзорници, да пасете църквата на Бога, която Той придоби със Собствената Си кръв.“

Б. Павел каза: „Аз зная, че след моето заминаване ще навлязат между вас свирепи вълци, които няма да жалят стадото;“ (ст. 29); апостолът не се грижеше за собствения си живот (ст. 24), но беше много загрижен за бъдещето на църквата, която беше съкровище за него и за Бог.

В. Павел казва в Евреи 13:20: „Бог... възкреси от мъртвите нашия Господ Иисус, великия Пастир на овцете, чрез кръвта на вечен завет“:

1. Вечният завет е заветът на новия завет за придобиване на стадо, което е църквата, произлизаща в Тялото и завършваща в Новия Йерусалим; вечният завет на Бог е да завърши Новия Йерусалим чрез пастируване.
2. Бог възкреси нашия Господ от мъртвите, за да бъде великият Пастир, за да завърши Новия Йерусалим според вечния Божи завет.

VI. Главното намерение и цел на апостолското служение, съчетано с небесното служение на Христос, е да се изгради Тялото Христово, което ще завърши Новия Йерусалим за осъществяването на вечната Божия икономика – вж. Еф. 3:2, 8-9; 1 Петр. 5:10.

VII. Въпросът за пастируването на Божието стадо с основната цел и крайното завършване на вечната Божия икономика е споменат дори в „Песен на песните“:

А. „Каж ми, ти, когото обича душата ми, къде пасеш стадото си, къде го успокояваш по пладне?“ — 1:7а.

Б. „излез по стъпките на стадото и паси козлетата си при шатрите на овчарите.“ — стих 8б.

В. „Любимият ми е мой, и аз съм негова; той пасе стадо между кремове.“ — 2:16.

Г. „Аз съм на любимия си, и любимият ми е мой; той пасе стадото си между кремове.“ — 6:3.

VIII. Да пастируваме вярващите е много важно за техния растеж в живота; ние трябва да поемем по пътна пастируването, за да проповядваме евангелието и да съживим църквата:

А. Трябва да се молим: „Господи, искам да бъда съживен; от днес искам да бъда пастир; искам да отида да храня хората, да ги пастирувам и да ги събирам заедно.“

- Б. В Йоан 10 и 21 Господ използва три думи относно пастируването: храни, пастирува и стадо (10:16; 21:15-16); можем да използваме думата стадо и като глагол.
- В. Всички църкви трябва да се научат как да се обединяват, за да могат да се слоят заедно; старейшините и съработниците трябва да поемат водеща роля в това.

IX. Органичното поддържане на златния светилник е небесното служение на Христос да се грижи за църквите в Неговата човечност и да храни църквите в Неговата божественост, за да произвежда победители чрез Неговото органично пастируване – Откр. 1:13; 2:7; Йоан 10:11, 14; 1 Петр. 2:25; 5:4; Евр. 13:20:

- А. Човешкият Син е в Своята човечност, златният пояс символизира Неговата божественост, а гърдите са знак за любов:
  - 1. Христос беше препасан през кръста, укрепен за божественото дело (Изх. 28:4; Дан. 10:5) да създаде църквите, но сега Той е препасан през гърдите, грижейки се за църквите, които е създал чрез Своята любов (Откр. 1:13).
  - 2. Златният пояс символизира Христовата божественост като Неговата божествена енергия, а гърдите означават, че тази златна енергия се упражнява и мотивира от и с Неговата любов, за да храни църквите.
- Б. Христос се грижи за църквите в Своята човечност като Човешкият Син, за да се грижи за тях – стих 13а:
  - 1. Той подготвя лампите на светилниците, за да ги направи подходящи, грижейки се за нас, за да бъдем щастливи, приятни и удобни – Изх. 30:7; вж. Пс. 42:5, 11:
    - а. Господното присъствие осигурява атмосфера на нежност и топлина, за да ценим нашето същество, давайки ни почивка, утеха, изцеление, пречистване и насърчение.
    - б. Можем да се насладим на скъпоценната атмосфера на Господното присъствие в църквата, за да получим хранещия запас на живот – Еф. 5:29; вж. 1 Тим. 4:6; Еф. 4:11.
  - 2. Той подрязва фитилите на лампите на светилника, отрязвайки всички негативни неща, които осуetyават нашето сияние – Изх. 25:38:
    - а. Овъглената част на фитила, емфието, символизира неща, които не са според Божията цел, които трябва да бъдат отрязани, като например нашата плът, нашият природен човек, нашето „аз“ и нашето старо творение.
    - б. Той премахва всички различия между църквите (греховете, недостатъците, провалите и дефектите), така че те да бъдат еднакви по същност, външен вид и изразяване – вж. 1 Кор. 1:10; 2 Кор. 12:18; Фил. 2:2.
- В. Христос се грижи за църквите в Своята божественост със Своята божествена любов, символизирана от златния пояс на гърдите Му, за да храни църквите – Откр. 1:13б:
  - 1. Той ни храни със Себе Си като всеобхватния Христос в пълноценното Си служение на три етапа, за да можем да растем и да узреем в божествения живот, за да бъдем Негови победители, за да осъществим Неговата вечна икономика.
  - 2. Като ходещ Христос, Той опознава състоянието на всяка църква и като говорещ Дух, Той почиства и пълни светилниците с прясно масло, източникът на Духа – 2:1, 7; вж. Изх. 27:20-21; Зах. 4:6, 11-14.
  - 3. За да участваме в Неговото движение и да се радваме на Неговата грижа, ние трябва да бъдем в църквите.

X. Чрез чудесното пастируване на Христос, ние ще Му се наслаждаваме като благословения за нас както днес, така и за вечността – Исаия 49:10; Откр. 7:9-17; Йоан 6:35; 4:13-14; Пс. 36:7-9; 91:1; Исаия 12:1-6; Откр. 22:1.

Шесто Съобщение Пастируване според Бога

Четене от Писанията: Йоан 21:15-17; Деяния 20:28; 1 Петрово 5:2, 4; Ефесяни 4:16

- I. В Господното възстановяване днес има спешна нужда от пастируване.**
- II. Да пастируваш означава да полагаш всеобхватна, нежна грижа за стадото – Йоан 21:15-17; Деян. 20:28:**
- А. Пастируването се отнася до грижата за всички нужди на овцете.
  - Б. Всички овце трябва да бъдат добре осигурени и добре обгрижвани.
- III. Христос е добрият Пастир, великият Пастир, Началникът на Пастирите и Пастирът на нашите души – Йоан 10:9-17; Евр. 13:20-21; 1 Пет. 5:4; 2:25:**
- А. Като добрият Пастир, Господ Исус дойде, за да имаме живот и да го имаме изобилно – Йоан 10:10-11:
    - 1. Той даде душевния Си живот, човешкия Си живот, за да извърши изкупление за Своите овце, за да могат те да споделят Неговия зои живот, Неговия божествен живот – стихове 11, 15, 17.
    - 2. Той води овцете Си от кошарата към Себе Си като пасището, мястото за хранене, където те могат да се хранят свободно с Него и да бъдат хранени от Него – стих 9.
    - 3. Господ е формирал еврейските и езическите вярващи в едно стадо (църквата, Тялото Христово) под Своето пастируване – стих 16.
  - Б. Бог възкреси от мъртвите „нашия Господ Исус, великият Пастир на овцете, в кръвта на вечен завет“ – Евр. 13:20:
    - 1. Вечният завет е да се завърши Новият Йерусалим чрез пастируване.
    - 2. Вечният завет е заветът на Новия завет за придобиване на едно стадо, което е църквата, имаща за резултат Тялото Христово и завършващо в Новия Йерусалим.
  - В. Като Главен Пастир, Христос пасе стадото Си чрез старейшините на църквите – 1 Пет. 5:4:
    - 1. Без пастируването на старейшините, църквата не може да бъде съградена.
    - 2. Пастируването на старейшините трябва да бъде пастируване на Христос чрез тях.
  - Г. Като Пастирът на нашите души, пневматичният Христос съблюдава нашето вътрешно състояние, грижейки се за състоянието на нашето вътрешно същество – 2:25:
    - 1. Той ни пастирува, като се грижи за благополучието на нашата душа и като съблюдава състоянието на нашето вътрешно същество.
    - 2. Тъй като душата ни е много сложна, ние се нуждаем от Христос, Който е животворящият Дух в нашия дух, да ни пастирува в душата ни, да се грижи за нашия ум, емоции и воля, както и за нашите проблеми, нужди и рани.
- IV. За да пастируваме според Бога, ние трябва да станем едно с Бога, да бъдем съставени с Бога, да живеем Бога, да изразяваме Бога, да представляваме Бога и да служим на Бога:**
- А. Пастируването според Бог изисква от нас да бъдем едно с Бога и да бъдем съставени с Него – Йоан 14:20; 1 Кор. 6:17; Еф. 3:17а; Кол. 3:10-11.
  - Б. Само тези, които живеят Бога, могат да пасат според Него – Фил. 1:21а.
  - В. Вечната Божия цел е да вработи Себе Си в нас като наш живот, за да можем да Го изразяваме – Бит. 1:26; Еф. 1:11; 3:11; 2 Тим. 1:9.

- Г. Като тези, които пастируват според Бог, ние трябва да представляваме Бог и да функционираме като действащия Бог – 2 Кор. 1:3-4, 12, 15-16; 2:10; 10:11; 11:2.
- Д. Да пастируваш според Бог означава да служиш на Бог на другите:
  1. Колко ще можем да служим с Бог на другите зависи от това дали сме съкрушени от Бога за преливането на живота - 4:10-12, 16; Евр. 4:12.
  2. Ако искаме да служим с Бог един на друг, трябва да говорим думи на благодат, истина, дух и живот, служейки с преработения Бог, който е бил внедрен в нашето същество – Еф. 3:16-17а; 4:25, 29; Йоан 6:63.

V. Петър заръча на старейшините да пастируват Божието стадо според Бог – 1 Петр. 5:2:

- А. Според Бог означава, че трябва да живеем Бог.
- Б. Когато сме едно с Бога, ние ставаме Бог и сме Бог в нашето пастируване на другите.
- В. Да пастируваш според Бог означава да пастируваш според Божията природа, желание, начин и слава, а не според нашите предпочитания, интереси, цел и характер.
- Г. Да пастируваш според Бог означава да пастируваш според това, което Бог е в Своите качества.
- Д. За да пастируваме според Бог, трябва да станем Бог по живот, природа, проявление и функция:
  1. Трябва да бъдем изпълнени до горе с божествения живот, наслаждавайки се на Триединния Бог като извор, източник и река, за да станем една цялост на божествения живот, дори да станем самият божествен живот – Йоан 4:14; Кол. 3:4.
  2. Трябва да станем Бог в Неговите качества на любов, светлина, праведност и святост.
  3. Трябва да бъдем Христовото възпроизвеждане, Божието изразяване, така че в нашето пастируване да изразяваме Бог, а не себе си, с Неговия характер и особености.
  4. Трябва да станем Бог в Неговата функция да пастирува Божието стадо според това, което е Той, и според Неговата цел в Неговата икономика.

VI. Пастируването, което изгражда Тялото Христово, е взаимно пастируване – 1 Кор. 12:23-26:

- А. Всички ние трябва да бъдем под органичното пастируване на Христос и да бъдем едно с Него, за да пастируваме другите – Йоан 21:15-17.
- Б. Всички вярващи, независимо от техния растеж в живота, се нуждаят от пастируване.
- В. Всички ние имаме недостатъци и липси и се нуждаем от други, които да ни пастируват.
- Г. Ние сме едновременно овце и пастири, като пастируваме и биваме пастирувани във взаимност.
- Д. Чрез това взаимно пастируване, Тялото се съгражда в любов – Еф. 4:16.